र्भक्त, प्रभु॰, प्राग्भक्त, मध्ये॰, स॰, भाक्त, भाक्तिक.

भैंतर्जिस (भक्त + जेस) m. Speiseschüssel P. 6,2,71, Sch.

भित्तकार m. künstlicher Weihrauch Çabdak. im ÇKDa. — Zerlegt sich in भित्त und কাৰ্, was aber Speisebereiter bedeuten würde.

भक्तकार् (भक्त Speise + 1. कार्) m. Koch H. 723.

শকাহচ্ব (শকা + চ্°) m. Esslust Suça. 1,178,17. র° 2,18,10. 446,2.

भक्तता (भक्त + जा) f. Nektar Wils.

भक्ततूर्य (भक्त + तूर्य) n. Tafelmusik TRIK. 1,1,124.

भक्तदाम (भक्त + दास) m. ein für die Nahrung dienender Knecht M. 8,415. Mir. 268,3. 14.

भक्तदेष (भक्त + देष) m. Widerwille gegen Speisen, Mangel an Appetit Suga. 1, 118, 11. 2, 284, 15. Vgl. भक्ते देष: Spr. 4647.

भक्तद्विन् (भक्त + दे °) adj. einen Widerwillen gegen Speisen habend, appetitlos Suça. 2,402,17.

भक्तपुलाक (भक्त + पु) ein Mundvoll Reis, in Kugelform geknetet, Trik. 3,3,201.

भक्तमगुड (भक्त + म°) Reisschleim TRIK. 3,3,80. H. ç. 94.

भक्तमय (von भक्त) adj.: ° स्तोत्र Titel einer Schrift Wilson, Sel. Works I, 283.

भक्तमाला (भक्त + मा॰) f. Titel einer Schrift Wilson, Sel. Works I, 9 u. s. w.

भक्त क्वि (भक्त + क्व) f. Esslust Suga. 1,133,3. 6.

भक्तराचन (भक्त + रा॰) adj. Esslust erregend Suça. 1,211,7.

भक्तशर्ण (भक्त + श°) n. Vorrathskammer Açv. Grus. 2,7,8.

भक्तशाला (भक्त + शा॰) f. eher ein Saal zum Empfang von Clienten als Speisesaal oder Vorrathskammer: श्रद्धाता शालापाम् Râga-Tar. 4, 493. maison de charité Troyer.

भक्तांसिक्य (भक्त + सि॰) = भक्तपुलाक Haláj. 5,43. ॰ सिक्यक dass. AK. 3,4,1,5.

भक्ताभिलाष (भक्त + म्र) m. Esslust Suga. 1,178, 5.

भक्तामर्स्तात्र (भक्त-म्रमर् + स्तात्र) n. Titel einer Schrift Hall in der Einl. zu Vasavad. 8. 49. भक्तामर् Wilson, Sel. Works I, 283.

भिक्त (von भड़ा) f. 1) Austheilung, Vertheilung: वामस्य RV. 8,27,11. Pankav. Br. 20, 15, 2. 8. — 2) das Bilden eines Theils von Etwas, Zu- ${\it geh\"{o}rigkeit; das \ zugeh\"{o}rige--, in \ einem \ Andern \ enthaltene \ Ding, Theil;}$ Attribut; = ग्रीपावृत्ति H. an. 2,182. = गुपाकल्पना Dunga zu Nin. = वि-भाग Так. 3,3,175. H. an. Мвр. t. 39. तासी भक्तिसाक्चर्य ट्याख्यास्यामा ऽवैतान्यग्रिभक्तीनि Nia. 7,8. बद्धर्भाक्तवादीनि ब्राह्मणानि भवात्ते 24. 8, 2. 22. RV. Phât. 17,6. 8. 18,32. 34. एकलाभावाइक्तिस्त् न विद्यते Kan. 7,2,6. प्रातर्डग्धं हैधं कुला तस्यान्यतरंग भक्तिमातच्य तेन पन्नेत Theil Air. Ba. ७,४. ३,२०. फलं तु वाच्यं प्रकृभिक्तिता बन्यख्या तथा व्रक्ति कृताः (प्रकृाः) स्वमेत्री: die ihnen zugetheilten Dinge Vanan. Ban. S. 17,27. 20,24. 33,17. म्र-সারা: so v.a. von Seiten des Vocals Siddu. K. zu P. 6,1,101. — 3) Verzierung: कालाग्रहतपन्ना भक्तिर्भ्वश्चन्द्रनकल्पितेव (= तिलकर्चना Schol. in der Calc. Ausg.) Ragn. 13,55. लग्नाहिरेफाञ्चनभिक्तिचित्रं मुखे मध्य्रोस्तिलकं प्रकाश्य Mannichfaltigkeit, Buntheit Kumanas. 3, 30. क्त्रिमभक्तिशीभा (र्यस्प) Ragu. 13, 75. चित्रभिक्तविराजित (र्य) Harry. 6892. 9286 (die neuere Ausg. liest चित्र st. पङ्कि). 12956. चित्रभक्तिगतै: 8361. नैकधा तं

चिच्क्रेर् चित्रभिक्तिनिभाकृतिम् ६८७०. चित्राभिर्मणिभिक्तिभिः ८३६०. कनक-र्जतभक्तिचित्रपार्ख (र्घ) 12960. स्पारिकैर्न्नभक्त्यत्तैः कपारैः B. 5,9,19. भिक्तच्हेरानुलिप्ताङ्ग mit verschiedenen Verzierungen Haniv. 3887. VP. 550. Megn. 19. — 4) Abtheilung eines Saman (auch निधि genannt), deren sieben, zuweilen nur fünf, gezählt werden: व्हिंकार, प्रस्ताव, म्रादि, उद्गीय, प्रतिकार, उपद्रव (oder उपाय), निधन (vgl. Shapv. Ba. 3,1). Lâți. 6,1,14. 7,10,20. 10,9,10. Agâtaçatru zu Pushpa 6,2,1. Müller, SL. 210. ÇAMK. zu KHAND. Up. S. 10. 16. 103. fg. — 5) Hingebung, Ergebenheit, Ehrerbietigkeit; Treue, Liebe; auf Glauben beruhende Liebe; = सेवा Tris. H. 496. H. an. Med. Halâs. 1,129. = श्रद्धा H. an. Wilson, Sel. Works 1,160. fgg. म्रवाता भिक्तविज्ञासा । सा परानुरक्तिरीस्रोर ÇÂND. 1. 2. BHRGU beim Schol. zu ÇÂK. 16,10. fg. BHAG. 8,10. 9, 26. Sav. 1, 9. Suçr. 1, 126, 18. Kam. Nîtis. 4, 38. Sûrjas. 12, 1. 10. 13, 1. Çâk. 7,17. Месн. 37. °자회 56. Mudrâr. 7,8. Sâh. D. 138. °기투전 (Çiva) Çıv. ्ञल Kâm. Nîris. 8,9. स्पता ् Pankar. 2,8,35. Die Ergänzung im loc.: यस्य देवे परा भिक्त: Çvetâçv. Up. 6, 23. Bhag. 13, 10. Sâv. 3, 50. МВн. 13, 773. R. 2, 31, 16. 45, 29. Spr. 2006. 2159. 2773. 4060. 4495. 4897. Ragu. 2,63. 5,14. Kathâs. 46,21. श्रवस्तुनि 21,49. im gen. R. 1, 31,21. Harry. 8705 (wo der gen. auch von कांग्रिता abhängen könnte). RAGH. 2,40 (ed. Calc. loc.). Vid. 122. im comp. vorangehend: नीत् ं, पित ° M. 2,233. गुरू ° Sav. 3,21. राज ° N. 7,14. Karnas. 29,188. श्रत र्वह्रमद्दर्त॰ adj. 33,216. एक॰ adj. Внас. 7,17. दुर्वल॰ МВн. 7,84. — मट्यनन्येन भावेन भिक्तं कुर्विति ये रहाम् Bake. P. 3,25,22. रहभिक्तं adj. R. 2,1,18. Kam. Nitis. 4, 30. Ragh. 12, 19. Spr. 2204. Kathas. 35, 22. द्रुठमित्ताक adj. MBu. 1,5805. Spr. 3960. घ्रद्रुडमित्ताक MBu. 3,1370. द्-हर्भाक्तता Kam. Niris. 4,7. Verhalten eines fem. vor भिक्त gaņa प्रि-यादि zu P. 6,3,34. Vor. 6,1. — 6) das Annehmen (einer Gestalt, Form): भङ्गी ° so v. a. das Sichbiegen (= ऊर्मीणा रचना Schol.) Megu. 61. — 7) die Gleichsetzung mit মङ্गि, মङ्गी (Brechung?) H. an. 2,39. 182 beruht vielleicht auf einer Verwechselung von भक्ति mit मंति (भङ्कि). — Vgl. तेत्र[ः], ग्रह्र[ः], रूग्भिक्ता, नतत्रः.

भिताकर् (भ° + 1. कर्) adj. P. 3,2,21.

भिक्तिचन्द्रीद्य (भ॰ 3. + च॰) m. Titel einer Schrift Verz. d. Oxf. H. 278, b, 48.

भिक्ततरंगिणो (भ॰ ५. + त॰) f. Titel einer Schrift Verz. d. Oxf. H. 101, b, ३४.

भक्तिपूर्वम् (भ - + पू o) adv. mit Hingebung, ehrerbietig Verz. d. Oxf. H. 238, a, 29. व्यूर्वजम् dass. Pankar. 2, 8, 35.

भित्तभाज् (भ° → भाज्) adj. glänbige Hingebung —, treue Ergebenheit besitzend: प्रावक Paskar. 236, 20. an einer Sache (loc.) fest hängend: पुरायकर्माणि Çarb. 1,269.

भारतम्त् (von भारत) adj. ergeben, zugethan, geneigt, treu unhängend. in gläubiger Liebe zugethan Bhag. 12,17. MBH. 3,11213. 12,12972. R. 2,43,29. 32,36. Spr. 676. Ragh. 1,90. Kathâs. 38,143. 43,161. 49,237. die Ergänzung im loc. Parkan. 3,1,16. रामे रुठभितामान् (von रुठ-भारत) R. Gorn. 2,111.28. राजभितामान् dem Fürsten ergeben 1,6,21. von Hingebung —, treuer Ergebenheit begleitet: परिचर्ग Bhig. P. 4,8,59.

भिक्तमार्गनिद्धपण भ॰-मार्ग + नि॰) n. Titel einer Schrift Hall 150.